

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Глобалізація всесвітньої економіки, розвиток електронних інформаційних технологій, які нейтралізують значення географічних кордонів між державами в інформаційній сфері, формування глобального інформаційного простору ставлять перед викладачами і студентами такі складні завдання, які необхідно вирішувати застосовуючи нові методи пізнання об'єктивної реальності та нові технології навчального процесу [1: 13–14].

Процес глобалізації та інформатизації супроводжується зростанням обсягів інформаційних потоків та інтенсивністю інформаційних обмінів більш ніж у два рази кожні три роки. Високі темпи накопичення людством наукових та практичних знань, ускладнення всіх видів людської діяльності висувають нові вимоги до рівня підготовки бакалаврів та магістрів. У цих умовах набули актуальності активні методи навчання, які видозмінилися та набули нових форм. До таких сучасних форм навчання належать презентації тем дисциплін.

При підготовці компетентних фахівців сьогодні на передній план висувається проблема навчити студента самостійно мислити, критично засвоювати навчальний матеріал, формувати особистості, оскільки набуті фахові знання через певний період втрачають свою актуальність, застарівають. Тому освіта повинна досягатися лише шляхом внутрішнього розвитку особистості. Освіту необхідно розглядати як плід свободи в умінні ставити задачі та виконувати завдання, а не як примусове навчання, що передбачає вивчення напам'ять сутності певних термінів та положень, формул та цитат.

Американський дослідник Роберт Бар і Джон Таг наголошують на тому, що американська вища освіта здійснює перехід від парадигми навчання до парадигми вивчення.

На сьогодні майже всі викладачі, які працюють на комерційному факультеті застосовують презентації при викладанні дисциплін. Але при цьому існують проблеми якості самих презентацій, проблеми їх розробок, проблеми транслявання знань від викладача до студента, проблеми невідповідності змісту методів формування і методів навчання їх запитам. Ключовою фігурою за такої організації навчального процесу виступає викладач, його досвід та професійна підготовка. Викладач має вже не просто транслювати знання, а створювати такі умови, за яких студент починає самостійно критично мислити та формуватися як особистість.

Перші кроки в цьому напрямку вже існують в університеті. Так на кафедрі загальної економічної теорії, кафедрі мовної та психолого-педагогічної підготовки, кафедрі управління персоналом і економіки праці та інших кафедрах на науково-методичних семінарах проходять обговорювання презентацій по кожній конкретній темі дисципліни, критично осмислюється структура тем дисципліни та структура самої презентації. При складанні змісту презентації необхідно використовувати діалектичний метод пізнання, зокрема, сходження від абстрактного до конкретного, з'ясовується зміст презентації та уточнюється її структура з намірами більш доступно донести її зміст до свідомості студентів.

Отже, зміна парадигми від транслявання знань, навчання до парадигми самоосвіти, уміти навчатися, стимулювати формування компетентності професій, самостійну роботу студентів, професійну самоосвіту та саморозвиток. Усе це стає реальністю в університеті, яку необхідно різноманітно розвивати.

Список використаних джерел:

1. Скуратівська Г. В. Нова парадигма вищої освіти як умова якісної професійної підготовки фахівців / Г. В. Скуратівська // Вісник СевНТУ: зб. наук. пр. — 2011. — Вип. 124. — С. 13–16.